

ת"פ 56842/06/15 - מדינת ישראל נגד אליהו רזנבלום

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 56842-06-15 מדינת ישראל נ' רזנבלום (עציר)
בפני כב' השופטת חגית מאק-קלמנוביץ, ס. נשיא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אליהו רזנבלום (עציר)

הנאשמים

הכרעת דין

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7 (א) + (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג-1973 (להלן: הפקודה) ושתי עבירות של סחר בסמים לפי סעיפים 13 + 19א' לפקודה. על פי כתב עובדות האישום, ביום 21.6.15 הנאשם החזיק בביתו סם מסוכן מסוג קנביס במשקל כ- 278 גרם, כאשר מתוכם כמות של כ-53 גרם הוחזקה על ידי הנאשם כשני גושים בשני כיסי מעילו, כמות של כ-224 גרם הוחזקה בשקית ניילון בתוך מכונת כביסה בביתו של הנאשם, וכמות של כ-79 גרם הוחזקה ברכבו של הנאשם. בנוסף נמצאו במקומות שונים בביתו של הנאשם שלושה משקלים דיגיטליים, ארבע מבחנות, מגרסת טבק וכסף מזומן בסכום כולל של 110,440 ₪, מהם החזיק הנאשם בכיס מכנסיו סכום של 9,444 ₪ ובמכונת הכביסה החזיק 101,000 ₪. עוד נטען בכתב האישום כי בתאריך שאינו ידוע במדויק בחודש מאי 2015 מכר הנאשם לקונה סם מסוג קנבוס במשקל 3 גרם ברוטו תמורת סכום של 330 ₪, ובתאריך שאינו ידוע בחודש מרץ 2015 מכר לאותו קונה סם מסוג קנביס במשקל 5 גרם ברוטו תמורת 550 ₪.

הנאשם כפר בכל המיוחס לו.

אישומי הסחר בסמים

הראיות לאישומים 2 ו-3 שעניינם סחר בסמים מבוססות בעיקר על עדותו של קונה הסמים. הקונה העיד בבית המשפט והותיר רושם חיובי. הקונה העיד שהתגורר בשכנות לנאשם וקנה ממנו סמים בזמן שגרו בשכנות וגם לאחר שעבר דירה. הוא הוסיף כי ידע את המשקל המדויק של הסם שרכש כי הנאשם עשה שימוש במשקל (עמ' 8 שורה 21).

הקונה העיד כי בינו לבין הנאשם התפתחו יחסי חברות (עמ' 7 שורה 15, עמ' 9 שורה 17, עמ' 13 שורה 14). העד לא

זכר במדויק את פרטי האירועים ואף העיד בתחילה שהיה מעורב רק באירוע אחד של רכישת סם מהנאשם, אם כי לאחר מכן תיקן את העדות על סמך רענון זיכרון מהודעתו במשטרה (פרוטוקול עמ' 8, 9). הדבר מצביע על אותנטיות ועל העדר מוטיבציה להפליל את הנאשם. בעדותו השיב והבהיר כי הוא חש אי נוחות מהצורך להעיד נגד הנאשם בגלל "טובה" שעשה לו (עמ' 10 שורות 16-25).

בחקירתו הנגדית הכחיש העד שקיבל טובת הנאה כלשהי תמורת עדותו והפללת הנאשם (עמ' 11), ואין בתיק כל אינדיקציה למתן תמורה כלשהי לעדות. ב"כ הנאשם ניסה להסיק מסקנות מהעובדה שהעד לא הועמד לדין, אולם אין דין עבירת החזקה ושימוש בסם לצריכה עצמית כדין עבירת סחר, והעובדה שכתב האישום הוגש נגד הסוחר ולא נגד המשתמש אינה מצביעה על כך שניתנה טובת הנאה למשתמש בסם. ב"כ המאשימה הסבירה במהלך חקירתו הנגדית של הנאשם כי נגד הקונה לא הוגש כתב אישום מאחר שאין דבר מה נוסף בראיות מלבד הודאתו שלו עצמו (פרוטוקול עמ' 27 שורות 15, 16). לא מצאתי בראיות שבתיק בסיס לטענות הסניגור בענין טובת הנאה שניתנה לעד.

העד הוא סטודנט לרפואה, נראה כאדם נורמטיבי, הביע סימפטיה כלפי הנאשם ואין כל סיבה להניח שאינו דובר אמת.

העדות היא אמנם עדות יחידה, אולם היא מקבלת תמיכה מסוימת מהאישום הראשון של החזקת הסם, הכסף והכלים עי ידי הנאשם. באופן ספציפי העד העיד כי הסם נשקל באמצעות משקל מטבחי שהחזיק הנאשם, והימצאות המשקלים בבית הנאשם מהווה חיזוק לעדות.

הנאשם בעדותו לא מסר הסבר של ממש לעדות הקונה נגדו (פרוטוקול עמ' 27).

לנוכח כל האמור אני מרשיעה את הנאשם בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן.

עבירת החזקת הסם

המאשימה הגישה מטעמה דו"חות פעולה המתעדים את תפיסת הסם, הכסף והכלים בחצריו ובכליו של הנאשם.

ב"כ הנאשם העלה מספר טענות בנוגע לאישום זה: ראשית טען כי החיפוש שנערך בביתו של הנאשם אינו חוקי שכן לא היה יסוד סביר לחשוד בנאשם ולא היתה עילה לחיפוש בהתאם ל"הלכת בן חיים".

בנוגע למזכר שהוגש המתייחס למידע מודיעיני, טען ב"כ הנאשם כי מדובר בהמצאה בדיעבד שנועדה להצדיק את פעילותם הבלתי חוקית של השוטרים, וראיה לכך הוא מבקש ללמוד מכך שבמסמכים שנערכו בסמוך לחיפוש אין איזכור של המידע המודיעיני. עוד טען כי לא נמצאו טביעות אצבע של הנאשם על גבי הסמים, והדבר מצביע על כך שהסמים לא הוחזקו על ידי הנאשם, אלא שהשוטרים במהלך החיפוש הבלתי חוקי "שתלו" אצל הנאשם ראיות מפלילות.

עדות יונתן ועקנין

מוצג ת/9 הוא דו"ח פעולה, זכ"ד ודו"ח תפיסה וסימון שערך העד יונתן ועקנין. בדו"ח מתואר כי במסגרת פעילות זמב"ץ (הזרוע המבצעית של הימ"ר - פרוטוקול עמ' 15 שורה 21) בעניינו של הנאשם בוצעה הערכות לצוותי תצפית ומעצר. העד תיאר בדו"ח כי כשהיה בבנין הבחין באדם נכנס למעלית ויורד, ולאחר מכן יוצא מהמעלית והולך לעבר המחסנים.

הוא ניגש לאותו אדם ושאל אותו לשמו, והאדם השיב ששמו יצחק לוי. השוטר שאל אם הוא מתגורר בבנין, והאדם השיב בחיוב. האדם יצא מהבנין והשוטר אחריו, השוטר הציג בפניו תעודת שוטר וביקש ממנו להזדהות, והאדם החל לגמגם ואמר את שמו - מדובר בנאשם. עוד נכתב בדו"ח כי השוטר הבחין בכך שהנאשם הכניס את ידו לכיס מעילו השמאלי. מחשש להעלמת ראיות השוטר תפס את ידו של הנאשם והוציא אותה מהכיס, והבחין בכיס בעיגול גדול בערך בגודל עגבניה של ניילון שקוף שעלה ממנו ריח של מריחואנה. השוטר הודיע לנאשם שהוא עצור, שאל אותו אם יש לו דבר מה נוסף שאינו חוקי, הנאשם גמגם והשוטר ערך חיפוש ראשוני בכיסיו ומצא גולה נוספת, זהה, של ניילון שקוף בכיס השני. בנוסף נמצא בכיסו של הנאשם סכום כסף שלאחר מכן נספר והתברר כי מדובר בסכום של 9,440 ₪. בכיס נתפס גם צרור מפתחות של הנאשם, כולל מפתח הבית. השוטר יונתן ועקנין הוסיף ותיאר בדו"ח כי שאל את הנאשם אם יש דבר שאינו חוקי בבית, והנאשם השיב בשלילה. השניים עלו לביתו של הנאשם ונכנסו. וכך מתאר ועקנין את הדברים בדו"ח: "נכנסנו אל הבית. הודעתי לאלהיו כי אנו עורכים חיפוש בביתו הנ"ל. שאל האם יש לי צו חיפוש, הסברתי לאלהיו כי אין צו אך אני רשאי על פי החור לערוך חיפוש ושאלתי אותו האם מעוניין העדים לחיפוש. שליהו השיב "אני יהיה עד". בשלב זה התחלנו בחיפוש בבית...". לאחר מכן ירדו למחסן השייך לנאשם, ערכו גם שם חיפוש ובמכונת הכביסה שבחסן נתפסו הכמות העיקרית של הסמים והכסף.

על פי הדו"ח ת/9 האירוע התרחש ביום 22.6.15 שעה 23:50, והדו"ח נכתב ביום 22.6.15 שעה 1:45, דהיינו מיד לאחר האירוע.

ביום 10.8.15 ערך יונתן ועקנין מסמך נוסף - דו"ח השלמה המסומן ת/11, בו נכתב כהשלמה לדו"ח ת/9 כי החיפוש בבית הנאשם נערך "בעקבות מידע מודיעיני מהיממה האחרונה כי הנ"ל מחזיק בביתו כמות של חומר החשוד כסם".

בחקירתו הנגדית חזר ועקנין על גירסתו לפיה הפעילות בעקבות הנאשם נערכה בשל מידע מודיעיני שהתקבל שלפיו הנאשם המתגורר בכתובתו הידוע מחזיק כמות גדולה של חומר החשוד כסם וכי המידע התקבל ביום שבו בוצעה הפעולה (עמ' 15 שורה 27 ואילך). העד עומת עם העובדה שעל פי תעודת החיסיון שבתיק, הזכ"ד החסוי תחת התעודה הוא מיום 22.6.15, דהיינו יום לאחר ביצוע הפעולה. הוא השיב כי אין לו מושג מהו אותו זכ"ד ותכנו אינו מוכר לו (עמ' 17 שורה 16 ואילך). עם זאת הבהיר כי באופן שגרתי אינו נוהג לכתוב בדו"חות פעולה שהוא עורך כי הפעילות נערכת בעקבות מידע מודיעיני, מטעמי חיסיון. במקרה זה רשם את הדו"ח ת/11 לאחר שהתבקש לעשות זאת (עמ' 19 שורות 10, 11). באשר לסמכות לערוך חיפוש בביתו של הנאשם הבהיר העד כי לא היה ברשותו צו חיפוש, אולם הוא היה מוסמך לערוך חיפוש בביתו של הנאשם בשל המידע המודיעיני שהיה בידיו וכן מאחר שכאשר הבחין בנאשם יוצא מביתו היתה עליו כמות גדולה של סם שלא לצריכה עצמית (עמ' 18 שורה 26 ואילך).

חוקיות החיפוש

ב"כ הנאשם טען כי הפעילות שנעשתה בעניינו של הנאשם, והחיפושים על גופו ובביתו, נעשו ללא סמכות, ללא צו מעצר וללא יסוד סביר לחשד. לטענתו המסמך החסוי שעליו הוצאה תעודת החיסיון והמסמך ת/11 נערכו בדיעבד, על מנת לחפות על החיפוש שנערך ללא סמכות.

בכל הנוגע למזכר החסוי תחת תעודת החיסיון. טענות ב"כ הנאשם אינן אלא ספקולציה בעלמא. ניתן להעלות על הדעת הסברים שונים לכך שהמזכר נושא תאריך מאוחר ליום האירוע, בין שמדובר ברישום מאוחר למידע שהיה קיים בצורה כלשהי מוקדם יותר, בין שמדובר בתוספת למידע. מכל מקום, החור מעמיד לרשותו של הסניגור הליכים

המאפשרים תקיפה של החיסיון ולכל הפחות העמדתו תחת ביקורת שיפוטית. משבחר הסניגור שלא לנקוט בצעדים אלו, לא ניתן לקבל עתה את טענותיו כשהן מועלות במסגרת התיק העיקרי, כאשר העדים הרלוונטיים לשאלת החיסיון אינם מעידים בתיק, והטענה מועלית כיריה באפלה וללא כל תשתית עובדתית התומכת בספקולציות המועלות.

יתר על כן, תעודת החיסיון אינה נערכת על ידי השוטרים המעורבים באירוע או על ידי הממונים עליהם, כי אם על ידי שר המשטרה. קבלת טענת הסניגור משמעה, למעשה, כי גם השר והגורמים המטפלים מטעמו בהוצאת תעודת החיסיון היו שותפים לאותה קנוניה או לכל הפחות לא חשפו אותה. אפשרות כזאת היא מרחיקת לכת ביותר, אין לה כל בסיס ולא הוכחה תשתית עובדתית מינימלית לקבלתה.

ב"כ הנאשם מבקש להסיק מסקנות מהעובדה שבזכ"ד המקורי אין אזכור של מידע מודיעיני. אולם העד ועקנין השיב על כך כשאמר שבאופן קבוע אינו נוהג להזכיר קיומן של ידיעות מודיעיניות בזכ"דים שהוא עורך.

מסמך נוסף שעורר את טענות ב"כ הנאשם באשר ל"פיברוק" החומר המודיעיני הוא, כאמור, ת/11.

אכן מזכר השלמה זה נכתב קרוב לחודשיים לאחר האירוע. אולם אין בו תיאור של האירוע עצמו המצריך זיכרון של פרטים, אלא השלמה של נקודה אחת בלבד - קיומו של מידע מודיעיני. העד הבהיר, כאמור, כי ערך את המזכר לאחר שהתבקש לעשות כך. מטבע הדברים, מידע מודיעיני נמצא בתיק החקירה או במקום אחר כלשהו, ויתכן אף שתוכן הידיעות המודיעיניות נרשמו במסמך שלגביו הוצאה תעודת החיסיון. כך שלא מצאתי פסול כלשהו בכך שבמסגרת השלמת חקירה, או בשל צורך כלשהו שנוצר בבחינת הראיות, העד העלה על הכתב באופן גלוי תכנים הקיימים במקורות שלא ניתן לחשוף. אין כל דופי בכך שהמסמך נערך לאחר האירוע, כל עוד הוא נושא תאריך אמיתי של המועד בו נערך, ולא נעשה ניסיון לטשטש את הדבר וליצור מצג כאילו מדובר בתרשומת מזמן אמת. במקרה זה מדובר בהשלמה שהתבקש העד לערוך. הוא הבהיר את ההקשר ולא מצאתי פסול בדבר. גם בנוגע למסמך זה, טענות הסניגור אינן מבוססות על עובדות אלא על ספקולציות.

יתר על כן, גם לולא הוגש המזכר הטוען לחשד סביר, אני סבורה שהחיפוש במקרה זה היה מוצדק: הבסיס המשפטי לבחינת חוקיות החיפוש מבוסס על ההלכה שגובשה ברעפ 10141/09, אברהם בן חיים נגד מדינת ישראל. בהתאם להלכת בן חיים, בענייננו לא נטען כי התקיימה הסכמה מדעת מצד הנאשם, אשר יכולה היתה לבסס את ביצוע החיפוש ללא תנאי. עם זאת במקרה גם ללא ידיעות מודיעיניות קיים יסוד סביר לחשד המבוסס על התנהגותו של הנאשם בזמן האירוע.

בפסק הדין בעניין בן חיים הוצעו "מספר אמות מידה שעשויות בנסיבות המתאימות לגבש חשד סביר כלפי אדם מסוים, כנדרש בהתאם להוראות החוק שאזכרו לעיל, ולהצדיק עריכת חיפוש ללא צו שיפוטי על גופו או בכליו של אותו אדם.... כך, בין היתר, ניתן להצביע על התנהגותו המחשידה של האדם מושא החיפוש הפוטנציאלי" (פיסקה 16 לפסק הדין).

ועוד נפסק שם, בפיסקה 19:

"אכן, הסמכות לערוך חיפוש במקום שבו בוצע פשע "זה מקרוב" נועדה לאפשר למשטרה לתת מענה מידי לצורך באיתור ראיות הנמצאות במקום שעלולות להיעלם או להיות מושמדות בחלוף הזמן; כמו גם להבטיח את ביטחון הציבור כאשר חפץ מסוכן כזה או אחר נמצא באותו מקום. כדי להגשים תכליות אלה חיפוש מכוח

סמכות זו יכול להיערך, כפי שנקבע בפסיקה שהובאה לעיל, ללא צו שיפוטי בתוך פרק זמן של שעות ממועד קבלת הידיעה הרלוונטית ולא בפרק זמן של ימים. לעומת זאת, בחלוף פרק זמן משמעותי יותר ממועד קבלת המידע הרלוונטי התכליות האמורות נחלשות ודרך המלך לעריכת החיפוש היא בפנייה לבית המשפט בבקשה להוצאת צו חיפוש בהתאם לסעיף 23 לפקודת סדר הדין הפלילי".

על פי המתואר בת/9 הבלשים שאלו את הנאשם לשמו והוא מסר להם שם שאינו נכון. לאחר שהשוטר יונתן וקנין הזדהה בפני כשוטר הנאשם גמגם ומסר את שמו האמיתי. גם אם אניח כי עניין הגמגום עשוי להיות התרשמות סובייקטיבית, הרי שמסירת השם שאינו נכון ואינו דומה כלל לשמו האמיתי של הנאשם, ללא סיבה הנראית על פני הדברים, היא התנהגות בלתי שגרתית שיש בה כדי לעורר חשד לגבי התנהלותו של הנאשם והאפשרות שהוא מסתיר דבר מה, בין שמדובר בסחר בסמים, בין שהימצאותו בבית נועדה לביצוע עבירה, והוא נמצא לפני או אחרי התפרצות לדירה, ועוד. בנסיבות אלו עלול מתעורר חשד לביצוע עבירה זה מקרוב, כך שהחיפוש הראשוני על גופו ובבגדיו של הנאשם היה סביר. כבר בחיפוש זה נמצאו בכיסיו של הנאשם שתי יחידות של חומר החשוד כסם, ועובדה זו ודאי שהקימה חשד סביר והצדיקה גם את החיפוש בביתו של הנאשם ובחצריו. כך שהחיפוש שנערך על גופו ובביתו של הנאשם נעשה כדן גם מבלי להיזקק כלל למזכר בדבר החשד הסביר.

כפי שצינתי לעיל, ב"כ הנאשם טוען כי מעשיהם של השוטרים המעורבים לא התמצו בפיברוק של ידיעות מודיעיניות, אלא שהם אף "שתלו" בביתו של הנאשם סמים מסוכנים כדי לחפות על מעשיהם. הראיה היחידה שמביא הסניגור למעשה חמור זה של השוטרים הוא העובדה שלא נמצאו טביעות אצבע של הנאשם על גבי הסמים או אריזותיהם. אני דוחה את הטענה מכל וכל: לעובדה שלא נמצאו טביעות אצבע של הנאשם על הסמים יכולים להימצא הסברים רבים. די בכך שהנאשם ינקוט אמצעי זהירות בסיסיים ולא ייגע בסמים בידיים חשופות כדי ליצור מצב כזה. העדרן של טביעות האצבע מהווה העדר של ממצא ולא ממצא. אין בו כדי להעיד באופן פוזיטיבי על הקשר בין הנאשם לבין הסמים.

מעבר לעובדה שב"כ הנאשם לא הוכיח כלל את הטענות הקשות והחמורות שהעלה נגד המשטרה, קשה להעלות על הדעת גם מניע לנהוג כך. שהרי אם אכן לא היה בידי השוטרים מידע מודיעיני כלשהו, הרי שלא היתה סיבה לערוך חיפוש בביתו של הנאשם או לבצע כלפיו פעולות חקירה כלשהן. לא היתה כל סיבה לפנות אל הנאשם וליצור עימו קשר כלשהו אלמלא היה בידי השוטרים מידע מודיעיני המתייחס לנאשם. ובאשר ל"שתילת" הסמים בביתו של הנאשם, מדובר בעבירה חמורה ביותר אשר בוודאי אינה נעשית בדרך שגרה. ודאי וודאי שלא היה לשוטרים כל מניע לבצע מעשה כזה אם אכן לא היה בידם מידע מודיעיני על החזקת הסם על ידי הנאשם, כך שטענות הנאשם בנושא זה עומדות בסתירה זו לזו.

גירסת הנאשם

הנאשם מסר ארבע הודעות במשטרה - ת/6, ת/1, ת/2, ת/3.

ההודעה ת/6 היא הראשונה מבין ההודעות, הגירסה הראשונה שמסר הנאשם בנוגע לאירוע. ההודעה נגבתה ביום 22.6.15 שעה 02:46, זמן קצר לאחר מעצרו של הנאשם. גירסתו של הנאשם נמסרה, על פי הכתוב בראשה, לאחר שהתייעץ עם עוה"ד שאול עזרא מהסניגוריה הציבורית. לכל אורך ההודעה בולטת הימנעותו של הנאשם ממתן גירסה לגופו של עניין בנוגע לכסף ולסמים שנמצאו אצלו. כך, לדוגמא, בשורה 24 ואילך, ולאחר מכן בשורה 39 ואילך הנאשם

נמנע מלהשיב לשאלה מה טיב החומר שנמצא בכיסיו. בהתייחס לכסף שנמצא בכיסיו, סכום של למעלה מ-9,000 ₪, הנאשם טען שמדובר בכסף ש"שם בצד" כדי לשלם את השכירות. אולם לדבריו דמי השכירות שהוא משלם הם בגובה של 4,000 ₪, דהיינו פחות ממחצית הסכום שנתפס בכיסו (שורות 50, 53). טענה זו אף עומדת בסתירה לדברי הנאשם בהמשך ההודעה, לפיהם הוא משלם את השכירות בצ'קים הנשלחים בדואר לבעל הבית (שורות 76, 77). הנאשם פירט את הכנסותיו מעבודות שונות, וההכנסות אינן מתיישבות כלל עם הסכום הגדול שהחזיק בביתו (שורות 16, 60-72). הוא נשאל אודות הכסף והסמים שנמצאו במכונת הכביסה שלו, לא השיב לגופו של עניין ולא מסר כל גרסה מלבד טענה שהחיפוש שנערך אינו חוקי (עמ' 4, 5, 6 להודעה). לגבי המשקלים האלקטרוניים שנמצאו בביתו טען הנאשם כי קיבל אותם כמתנות, אך לא יכול היה למסור פרטים או להסביר מדוע קיבל מתנות אלו (שורה 178 ואילך).

ההודעה ת/1 נגבתה מהנאשם ביום 23.6.15 בשעה 9:33. בפתח ההודעה הבהיר הנאשם כי הוא מבין את האזהרה ורוצה לומר ש"אין לי מה לומר לגבי עבירות הסחר בסמים ולגבי הסמים שנתפסו" (שורות 2, 3). כשנשאל אם הוא משתמש בסמים השיב הנאשם כי הוא שומר על זכות השתיקה (שורה 5). הנאשם נשאל פרטים לגבי הסמים שנתפסו על גופו ולא השיב תשובות ענייניות, אך עם זאת לא הכחיש כי מדובר בסמים (שורות 29-37). גם במקרה זה, הנאשם לא מסר הסבר לגבי הימצאות המשקלים בביתו (עמ' 3), ואף שמר על זכות השתיקה בנוגע לזכויותיו במחסן שבו נמצאו מכונת הכביסה, הסמים והכסף, לגבי הסמים והכסף שנתפסו וכן לגבי הרכב שגם בו נתפסו סמים (שורה 107 ואילך).

ההודעה ת/2 נגבתה מהנאשם ביום 24.6.15 שעה 12:04, לאחר היוועצות נוספת עם סניגורו. הנאשם שמר על זכות השתיקה ולא השיב לשאלות שנשאל.

ההודעה ת/3 נגבתה ביום 24.6.15 שעה 16:31. הודעה זו עסקה בעיקר בעבירותה סחר בסמים. הנאשם עומת עם הטענה שקיימות ראיות לכך שמכר סמים במספר מקרים בתקופה האחרונה, והשיב שאין לו מה להגיד על כך (שורה 7). הוא נשאל על היכרות עם רן ברזילי ועל מכירת סמים או שימוש בסמים יחד עם ברזילי, והשיב בשלילה (שורה 20 ואילך). במהלך החקירה ברזילי אף הוכנס לחדר החקירות בו שהה הנאשם, והנאשם נשאל פעם נוספת על ההיכרות ביניהם ועל שימוש משותף בסמים, אך טען לחוסר ידיעה, חוסר זיכרון וכדומה. תשובה דומה מסר גם כאשר הוקראה לו הודעת טקסט מברזילי (עמ' 3 להודעה).

עדות הנאשם בבית המשפט לא הועילה כלל להגנתו. לא ניתן כל הסבר ולו לאחת העובדות שעמן עומת: הנאשם אישר כי מסר לשוטרים שהגיעו לביתו שם שאינו נכון, אם כי טען שמסר שם משפחה בלבד ולא שם פרטי (פרוטוקול עמ' 22). בכך אישר הנאשם את עדות השוטר יונתן ועקנין בנוגע לחשד שהתעורר לגבי התנהגותו והזדהותו בשם בדוי. הוא לא מסר הסבר לגבי הימצאות הסמים בכיסיו (עמ' 24 שורות 8, 22, וכל מהלך החקירה בסמוך). הנאשם לא מסר הסבר גם לגבי הימצאותם של הסמים והכסף במכונת הכביסה שלו (עמ' 23, עמ' 24 שורה 28, ובמהלך החקירה בסמוך). כך גם לגבי הימצאותם של שני משקלים דיגיטליים בביתו (עמ' 25). טענת הנאשם שקיבל את המשקלים מחברים אינה משכנעת, שכן לא ברור מדוע בחרו החברים להעניק לו מתנה כזו דוקא, כך שהקושי בעינו עומד. אציין כי הקונה העיד במפורש כי בעת המכירה נעשה שימוש במאזניים כדי לבדוק את משקל הסם שנמכר לו.

באשר לסכום הכסף העיקרי שנמצא במכונת הכביסה, הנאשם טען שהוא נתמך על ידי משפחתו ואף הציג שיקים שקיבל - נ/1. אולם מדובר בגרסה כבושה. הנאשם לא העלה טענה זו בכל אחת מארבעת ההודעות שנגבו ממנו במשטרה, במשך מספר ימי חקירה, ואף לא בשלבים המוקדמים של המשפט. הטענה הועלתה למעשה רק בדיון

ההוכחות, בעדותו של הנאשם. הנאשם לא מסר הסבר סביר או הסבר כלשהו לכך (ראו עדותו בעמ' 23 לפרוטוקול). בנוסף, לא הובאו בעניין זה ראיות כגון עדות בני משפחתו של הנאשם או לכל הפחות מכתבי לוואי לשיקים, כי אם שיקים בלבד. כך שבנוגע להקשר ולסיבות שבגינן נשלחו השיקים אין בפני אלא עדותו והסבריו של הנאשם בלבד.

לגופו של עניין, ההסבר שמסר הנאשם אינו סביר. שכן אם אכן נזקק לתמיכת בני משפחתו, לא ברור כיצד הצטבר ברשותו סכום גדול של למעלה מ-100,000 ₪. ניתן היה לצפות שהנאשם יעשה שימוש בכסף שניתן לו בשל מיעוט הכנסות וריבוי הוצאות. מכל מקום אין בגירסתו של הנאשם כדי להסביר את העובדה שהכסף הוחזק במכונת הכביסה של הנאשם ולא בחשבון הבנק שלו (ראו דברי הנאשם בעמ' 27 לפרוטוקול). עובדה זו אינה מוסברת אלא כרצון של הנאשם להסתיר את הכסף ולהחזיק בו באופן שאינו מותיר "חתימה" בדמות פעולות בנקאיות.

אני סבורה שאין בעדותו ובגרסאותיו הקודמות של הנאשם הסבר כלשהו לעניין החזקת הסם על ידו. כמות הסם עולה בהרבה על החזקה שבחוק. הנאשם החזיק בביתו גם מאזניים העשויים לשמש לשקילת הסמים, וכמו כן נשמעה עדותו של קונה שרכש סמים מהנאשם והעיד גם על שימוש במאזניים. בנסיבות אלו הנאשם לא הוכיח כי הסם שנמצא ברשותו נועד לשימושו העצמי בלבד, ואני מרשיעה את הנאשם בעבירה של החזקת סם שלא לשימוש עצמי.

בקשת החילוט

המאשימה הודיעה בכתב האישום, וחזרה על הבקשה בסיכומים, שתבקש להכריז על הנאשם כסוחר סמים ולחלט רכוש שנמצא ברשותו - את הכסף המזומן, הרכב בו נתפסו הסמים ומכשירי טלפון שנמצאו בבית הנאשם. ההכרעה בשאלת החילוט מצריכה תמונה רחבה יותר, כולל התייחסות לעברו של הנאשם, אם קיים, וכן לרכיבי הענישה המבוקשים. לפיכך בקשה זו תידון במסגרת פרשת העונש.

ניתנה היום, כ"ו כסלו תשע"ו, 08 דצמבר 2015, במעמד הצדדים